

Johan (Hans) Pieter Jacob van Ewijk is geboren op 10 januari 1923 in Tegal, NOI. Hij was de zoon van Johan Peter Jacob van Ewijk (14 juli 1895, Leiden) en Lijsbeth Prins (19 november 1898, Leiden). Zijn ouders gingen in oktober 1920 naar Nederlands Indië. In 1927 werd in Semarang zijn broertje geboren. Zijn vader werkte voor de oorlog bij de Samarang-Joana Stoomtram-Maatschappij en was begin jaren '30 gemeenteraadslid in de gemeente Tegal.

Hans was lid van groep Jong Holland van het NIPV in Semarang. In 1939 werden Piet van Oort, Hans van Ewijk, Leo Westhoeve, Hein Jonkman en Hans Visser Verkenner 1e klas. Piet en Leo kregen ook de geelgroene koorden en het insigne voor Kroonverkenners uitgereikt. Zijn vader was hopman bij deze groep. Later werd hij districtscommissaris van district Semarang bij de NIPV. Zijn moeder was voorzitter van de afdeling Semarang van het Meisjes Gilde.

De vijf eerste klassers zijn Piet van Oort, Hans van Ewijk, Leo Westhoeve, Hein Jonkman en Hans Visser. Aan Leo Westhoeve werden ook de geel-groene koorden uitgereikt en uiteraard het insigne van kroonverkenners, welke laatste onderscheiding ook is toegekend aan Piet van Oort.

Hans was tijdens de mobilisatie soldaat. Zijn vader was luitenant bij de autotreindivisie. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd in Kamp Tjilatjap. Op 1 februari 1943 gingen Hans en zijn vader met de Maebashi Maru 2 met ongeveer 1900 krijgsgevangenen (3 Engelsen, verder allemaal Nederlanders) uit Soerabaja (HBS-kamp) naar Singapore, de zogenaamde Java Party 12., het 12e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. De route liep vlak langs de noordkust van Java. Het was een smerig schip, afgewerkte kolen lagen aan dek; alles, ook de bemanning, zag er zwart en fettig uit. De krijgsgevangenen werden in het voorste ruim gepropt, officieren en manschappen door elkaar. Door een vis-vergiftiging werden velen beroerd en moesten overgeven. Daarnaast trad nog een permanganaat-vergiftiging op doordat de verdunde permanganaat (gebruikt om eetgerei af te spoelen) per ongeluk als thee werd geschonken; maag- en buikklachten waren het gevolg. Op 3 februari 1943 kwam het schip aan op de rede van Tandjong Priok en ongeveer 200 man werden afgekeurd en aan wal gebracht. Na twee dagen ging het schip verder richting Singapore. Op 9 februari kwam het schip in Singapore aan. De mannen werden in open vrachtauto's in de stromende regen getransporteerd naar de kazernes van Changi. Hans en zijn vader gingen op 16 april 1943 met een treintransport naar de Birmaspoorlijn waar ze tewerkgesteld werden. Zijn vader overleed op 14 mei 1943 aan dysenterie en uitputting.

Tijdens de oorlog werd zijn moeder geïnterneerd in kamp Bangkong in Semarang. Hier was ze kampeider. Op 13 september 1944 werden alle vrouwen en kinderen overgeplaatst en werd het een kamp voor jongens. Ze ging ze naar Kamp Lampersari.

Na de oorlog kwam hij terecht in een opvangkamp in Thailand en ging van daar in augustus 1946 naar Nederland. Het gezin kwam terecht in Oegstgeest. Hij trouwde op 28 juni 1950 met Catharina Adriaanse. Hij ging werken bij de KLM.

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Johan Peter Jacob van Ewijk \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Ewijk \(フォーム エイワイク\) | Nationaal Archief](#)

[Algemeen handelsblad voor Nederlandsch-Indië » 20 apr 1927 - Art. 21 | Delpher](#)

[De locomotief » 03 jun 1935 - Art. 160 | Delpher](#)

[De locomotief » 13 feb 1936 - Art. 161 | Delpher](#)

[Het Indische Leidersblad juni 1937](#)

[De locomotief » 12 jul 1938 - Art. 218 | Delpher](#)

[Leidsch Dagblad | 30 oktober 1934 | pagina 4 - Historische Kranten, Erfgoed Leiden en Omstreken \(courant.nu\)](#)

[De locomotief » 21 feb 1939 - Art. 35 | Delpher](#)

[Bangkong \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Lampersari \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[NR \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Java Party 12 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Maebashi Maru 2.htm](#)

[Indexen \(archief.amsterdam\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.